

POPRAVA CARSKÉ RODINY SE NEKONALA

16. 12. 2014 [Dmitrij Baida](#)

Na toto téma bylo napsáno mnoho prací a scéna střelby a výpovědi svědků – to všechno vypadá na první pohled velmi věrohodně. Do tohoto logického řetězce však nezapadají fakta získaná badatelem A. F. Kirstenem, který se k vyšetřování přidal v srpnu 1918. Během vyšetřování se dozvěděl od doktora P. I. Utkina, že koncem října 1918 (tedy více jak dva měsíce po údajné vraždě) byl povolán do budovy obsazené Zvláštní komisí pro boj s kontrarevolucí, aby provedl lékařské ošetření. Postiženou se ukázala být mladá dívka, asi 22letá, která měla rozseklý ret a otok pod okem. Na otázku, kdo je, dívka odpověděla, že je „dcera cara Anastazie“. V průběhu dalších událostí Kirsta nenašel mrtvoly carské rodiny v carské vesnici v Ganinoj jame, kde údajně měly být.

Poslední ruský car nebyl zastřelen, jak jsme se učili ve škole, ale stal se rukojmím.

No řekněte, nebylo by to taky hloupé zastřelit cara, a nevybrat mu předtím z hrnců všechny poctivě vydělané peníze? I bylo, bylo...

Vždyť ho také nezastřelili! Peníze se ale – pravda - nepodařilo najednou dostat, protože to byla opravdu bouřlivá doba...

Každoročně uprostřed léta se znova a znova ozývá hlasité nařikání nad tím, že pronic zanic zabili ubohého cara Nikolaje II, kterého křesťani dokonce v roce 2000 zařadili mezi svaté. I Nikolaj Starikov přesně 17. července přihodil polínko do emocionálních nářků o ničem. Já jsem se tímhle příběhem dříve nezabýval a ani bych nevěnoval pozornost aktuálnímu šidítku, kdyby...

...kdyby se na posledním svém setkání se čtenáři akademik Nikolaj Levašov krátce zmínil o tom, že ve 30. letech se s Nikolajem II. setkal Stalin a požádal ho o peníze na přípravu budoucí války. Podobně o tomto setkání píše i Nikolaj Gorjušin ve své reportáži „I v naší zemi existují proroci!“.

„...V této souvislosti se objevila úžasná informace, která se váže k tragickému osudu posledního imperátora Ruského impéria Nikolaje Aleksandroviče Romanova a jeho rodiny... V srpnu roku 1917 byl spolu se svou rodinou deportován do hlavního města Slovansko-Árijského impéria, města Tobolsk. Volba právě tohoto města nebyla náhodná, protože vyšší stupně zednářství si jsou dobře vědomy velké minulosti ruského lidu. Deportace právě do Tobolsku byla jakýmsi výsměchem dynastii Romanovců,

která v roce 1775 porazila vojska Slovansko-Árijského impéria (Veliké Tartárie), ale následně byla tato událost nazvána jako potlačení „selského povstání Jemeljana Pugačova“...

V červenci 1918 dává *Jacob Schiff* příkaz jednomu ze svých důvěryhodných přátel ve vedení bolševiků, *Jakovu Sverdlovovi*, k provedení rituální vraždy carské rodiny. Sverdlov po poradě s Leninem nařídil veliteli domu, kde byla rodina ubytována, *Ipatjevovi* a čekistovi *Jakovu Jurovskému* tento plán provést. V souladu s oficiální historií pak byl v noci ze 16. na 17. července 1918 *Nikolaj Romanov* spolu s manželkou a všemi dětmi zastřelen.

Na setkání se čtenáři *Nikolaj Levašov* řekl, že ve skutečnosti *Nikolaj II.* a jeho rodina zastřeleni nebyli. Toto prohlášení samozřejmě okamžitě vyvolává mnoho otázek. A tak jsem se rozhodl na to podívat blíže.

Na toto téma bylo napsáno mnoho prací a scéna střelby a výpovědi svědků – to všechno vypadá na první pohled velmi věrohodně. Do tohoto logického řetězce však nezapadají fakta získaná badatelem *A. F. Kirstenem*, který se k vyšetřování přidal v srpnu 1918. Během vyšetřování se dozvěděl od doktora *P. I. Utkina*, že koncem října 1918 (tedy více jak dva měsíce po údajné vraždě) byl povolán do budovy obsazené Zvláštní komisí pro boj s kontrarevolucí, aby provedl lékařské ošetření. Postiženou se ukázala být mladá dívka, asi 22letá, která měla rozseklý ret a otok pod okem. Na otázku, kdo je, dívka odpověděla, že je „*dcera cara Anastazie*“. V průběhu dalších událostí *Kirsta* nenašel mrtvolu carské rodiny v carské vesnici v *Ganinoj jame*, kde údajně měly být. Brzy ale našel mnoho svědků, kteří na jeho otázky vypověděli, že v září 1918 ve městě *Perm* se zdržovala carevna *Alexandra Fjodorovna* i velkokněžny. A svědek *Samojlov* řekl, že ze slov svého souseda, vrátného domu *Ilatjeva Varakuševa*, pochopil, že žádná střelba nebyla, naopak, že carská rodina nastoupila do auta a byla odvezena.

Po obdržení těchto informací byl *A. F. Kirst* z případu odvolán a bylo mu nařízeno veškerý materiál předat vyšetřovateli *A. S. Sokolovi*. *Nikolaj Levašov* řekl, že motivem pro záchranu života cara i jeho rodiny byla touha bolševiků, v rozporu s nařízením jejich pánů, zmocnit se ukrytých pokladů *dynastie Romanovců*, o jejichž uložení *Nikolaj Aleksandrovič* zajisté věděl. Brzo pak umírají organizátoři „*střelby*“ – v roce 1919 *Sverdlov*, v roce 1924 *Lenin*. *Levašov* upřesnil, že *Nikolaj Aleksandrovič Romanov* mluvil o řadu let později se Stalinem a bohatství Ruského impéria bylo použito na posílení moci SSSR...

Jestli to byla první lež *Starikova*, bylo by možné se domnívat, že člověk přece nemůže znát všechno a občas se prostě mylí. Ale *Starikov* je autorem několika skvělých knih a v otázkách novodobé historie Ruska se velmi dobře orientuje. Proto se domnívám, že takto informuje úmyslně. O příčinách zde psát nechci, i když jsou očividné...

Raději k příběhu přidám několik dalších důkazů, že carská rodina v roce 1918 nezhynula a zvěsti o střelbě byly nejspíš vypuštěny kvůli „*zprávě*“ pro objednavatele – *Schiffa* a další soudruhy, kteří financovali státní převrat v Rusku v roce 1917...

Takže jak ono to vlastně proběhlo?

Nezákonná revoluce - zednářská únorová - odstranila *Nikolaje II.* z vedení země, ale on se tím kupodivu nijak zvlášť netrápil. A neměl ani žádné podezření, a tak s rodinou odjel – pod ochranou, jak mu řekli - do letního sídla *Carské Selo*, kde je čekala téměř selanka: k ruce měli špalír sloužících a z parku postupně začali tvořit zelinářskou zahradu. *Nikolaje* fyzická práce těšila a ztrátou moci se nijak zvlášť netrápil.

Ale po několika měsících ho násilně i s celou rodinou deportovali na Sibiř, do *Tobolska*. Ani to ještě nevěstilo nebezpečí. Když dorazili do *Tobolska*, to už proběhla druhá – říjnová - revoluce, kdy k moci přišli *Lenin s Trockým*. Život sedmičlenné carské rodiny ve dvou místnostech během třeskuté zimy, o chudé vojenské stravě a navíc pod neustálým dohledem drsných rudoarmějců byl jistě pro zhýčkané velkokněžny pořádným šokem. Nicméně si zvykly a díky nezvykle srdečným rodinným vztahům založeným na hluboké lásce rodičů to i docela zvládly.

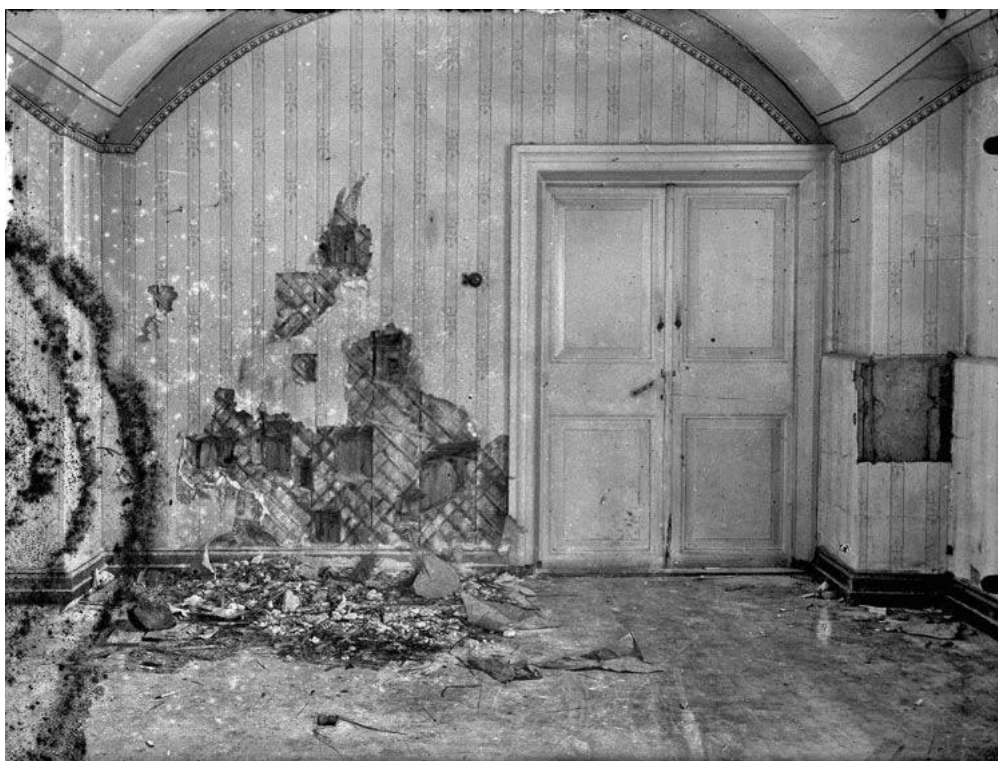
Co se zatím dělo v zákulisí?

Na jaře následujícího roku padlo rozhodnutí o likvidaci celé rodiny. Kdo tak rozhodl? Nikdo menší než *Rothschild*. Asi se ptáte, co ten s tím měl společného. No... šušká se cosi o zakládacích dokumentech amerického *FEDu* a o tom, že skrze *Nikolaje II.* je dnešní Ruská federace jako jeho „zákonný dědic“ majitelem 88,8 % *FEDu*. Takže tu vlastně neřešíme případ, pohřbený prachem historie, ale nejžhavější současnost...

Lenin s Trockým byli rozhodnutí „*příkaz zhora*“ splnit, ale díky Stalinovi byla tehdy carská rodina zachráněna. Ten se rozhodl celou situaci šalamounsky vyřešit. Nejdříve přiměl německého vyslance *Mirbacha*, aby Lenina zastavil. Vysvětlil mu, že je přece v zájmu Německa zachránit minimálně *carevnu Alexandru Fjodorovnu*, která byla vnučkou *britské královny Viktorie* a příbuznou tehdejšího německého císaře. O jejích dcerách nemluvě. Zato slíbil přivést cara, aby podepsal *Brestlitevský mír*, kterým se Rusko dobrovolně vzdalo rozsáhlých území (*Finska, Ukrajiny, části Polska, Pobaltí, Běloruska a Besarábie*) ve prospěch *Německa, Rakousko-Uherska a Turecka*. Pokud by se tak nestalo, *Mirbach* hrozil, že německá vojska jsou připravena zapálit Moskvu. A dostat se do Moskvy bylo fakticky pro Němce, kteří už okupovali Ukrajinu, jen otázka krátkého času. Teprve pak *Mirbach* zastavil Lenina.

Lenin byl však tlačěn ze dvou stran: z jedné byl slib umožnit carské rodině vycestovat, z druhé požadavek *Rothschildův* - který nutně chtěl nejen smrt všech Romanovců, ale především „*jakési dokumenty*“ - vydatně podporovaný *Trockým*. Jak z toho?

A tak vydal příkaz převést rodinu do *Jekatěrinburgu* a tam nechal zinscenovat její popravu. Věc spěchala. K městu se nezadržitelně blížili bělogvardějci, kteří zastupovali zájmy těch, kdo před více jak rokem dovedli *Nikolaje II.* k rezignaci. Pochopitelně v jejich zájmu nebylo, aby car či jeho nástupce zůstali naživu. A tak se stalo, že *17. července 1918*, těsně před dobytím *Jekatěrinburgu* bělogvardějci spolu s českými legionáři, carská rodina, její strážci a celá posádka bolševiků – zmizela. Ráno byly po celém městě vyvěšeny letáky o tom, že *imperátor Nikolaj II.* byl předchozí noci popraven...

Sklep domu v Jekatěrinburku se stopami "popravy"

Co bylo dál?

Nastalo vyšetřování. První vyšetřovatel po třech měsících předložil verdikt: poprava se nekonala. Byl nahrazen druhým, jehož verdikt po dalších třech měsících zněl stejně. To však nebyl výsledek, který by si mnozí přáli slyšet. Byl tedy povolán třetí jménem Sokolov, a ten, řádně poučen, vytvořil legendu.

O tom, jak nebohá rodina byla zavlečena do sklepení domu, jak před jejíma očima nejprve zabíjeli otce, pak jednou ranou matku a postupně, hodně drasticky povraždili i všech pět dětí. Našli se i očití svědci, kteří celou story odvyprávěli. A kde jsou mrtvoly? Odvezli je do lesa, rozčtvrtili, spálili, zbytky naházeli do jámy a pro jistotu ještě polili kyselinou. Tak.

A tento srdceryvný příběh se pohodlně uvelebil ve všech hlášeníích a následně encyklopediích a učebnicích a kupodivu trvaly na nich všechny následné vlády až do nynějška. Jen se maličko poupravil: ze zachránců se stali bestiální vrazi.

Proč?

Kdo potřeboval a stále potřebuje svět ujist'ovat, že po Romanovcích nezbyla ani stopa v písku?

Historik carské rodiny *Serej Ivanovič* tvrdí, že *Nikolaj II.* a celá jeho rodina byli ve skutečnosti z *Jekatěrinburgu* převezeni postupně do *Permu*, kde přinejmenším carevna byla viděna živá a zdravá o dva měsíce později, a následně pak do *Moskvy*. Nějaký čas žili inkognito v jejím okolí, později na hlídaném místě v *Suchumi*, kde k nim krom nejbližších lidí nikdo nesměl. Pak se však v zájmu utajení museli jednou provždy rozdělit. Sestry, které už dosáhly dospělosti, se vydaly do různých směrů. *Ivanovič* tvrdí, že:

Olga spolu s *Tatjanou* byly nejdříve odvezeny do *Divjejeva*, *Olga* sama později odcestovala do *Kábulu* a pak do *Evropy*, do *Finska* a zpět do *Ruska*, zemřela v roce 1976 a je pochována v *Petrohradě*. *Tat'ána* po rozdělení odjela do *Krasnojarské oblasti*, kde zemřela v roce 1990 a tam je také pochována.

Olga a Tat'ána

Marie spolu s *Anastázií* byly nejprve v *Sumské oblasti*. *Marie* onemocněla a v roce 1954 zemřela v nižgorodské oblasti. *Anastázie* žila v krivigradské oblasti a zemřela v roce 1980.

Carevič Alexej nejprve žil s matkou, později díky Stalinovi získal novou identitu a odešel do vysoké politiky. Zemřel v *Petrohradu* v roce 1980.

Carevna Alexandra Fjodorovna zemřela ve městě *Starobjelska* na *Ukrajíně*, v *Luhanské oblasti* v roce 1948. Byla tam i pohřbena, její pozůstatky však byly později přeneseny do *Nižného Novgorodu*, kde je pohřben i její manžel.

Nikolaj II. žil poblíž Moskvy ve městě *Serpuchov*, po zavraždění *Stalina* pak v *Novgorodu* a zemřel v r. 1958 v *Nižném Novgorodě*.

Tři z dětí po sobě zanechaly potomky.

Olga, Taťána, Marie a Anastázie

Údajné ostatky cara a jeho rodiny nalezené v jámě při lesní cestě u *Jekatěrinburku* byly v roce 1991 exhumovány, byla provedena jejich identifikace (*samozřejmě s kladným výsledkem*) a znovu slavně pohřbeny v roce 1998 v kryptě *katedrály sv. Petra a Pavla* v *Petrohradu*. Je však zajímavé, že patriarcha odmítl sloužit bohoslužbu a poslal za sebe svého zástupce, který se ale měl modlit pouze za "*neznámé služebníky Boží*". (*Oni vždycky vědí víc!*)

V roce 2000 byla celá rodina svatořečena.

Tak, co tu ještě máme?

Možná vám tak trochu zavrtalo hlavou, proč *Stalin*, člověk, o němž nám už šedesát let usilovně tlučou do hlavy, jaký to byl zloduch a primitivní vrah milionů, projevil tolik snahy, aby carskou rodinu zachránil.

Abychom byli trochu v obraze, musíme se vrátit nějaké to století nazpět. Dědeček *cara Nikolaje II. - Alexandr II. (1818 – 1881)* měl *osm manželských dětí* a větší množství dětí nemanželských. Imperátor si to ostatně mohl dovolit, když nebyl odkázaný na přídavky. Děti jeho milenek byly stejně milované jako ty legitimní a dostalo se jim výborného vzdělání i zaopatření. Jedno z nich, které později vstoupilo do dějin, se mu zvláště povedlo: *Nikolaj Michajlovič Przewalský (1839 – 1888)*.

Jo, to je ten s tím koněm.

Przewalský byl nejen cestovatelem a armádním geologem a kartografem, ale také generálem ruské rozvědky. O něm a jeho cestách by se dalo dlouho povídat. Nás ale zajímá jedno jeho místo pobytu – kavkazské město *Gori*. Tam *Przewalský* v době mezi dvěma výpravami na *Dálný východ* odpočíval v roce 1878 delší čas. Na sklonku téhož roku se mladé půvabné *Gruzince*, která denně docházela do domu, kde byl cestovatel ubytován, narodil syn. Dostal jméno po manželovi jeho matky – *Josif Džugašvili*.

A tohle jméno vám taky asi něco říká... Pokud by vám snad bylo divné, proč pak na tohoto chlapce Przewalský až do své smrti posílal pravidelně peníze, podívejte se na jejich fotografie.

Nikolaj Michajlovič Przewalský a Josif Džugašvili

Tak to bychom měli: *Josef Džugašvili*, později známý jako *Stalin*, byl *nelegitimním vnukem ruského cara Alexandra II.*

Ale vraťme se k prostopášným carům. Stalo se, že prvorozený syn téhož *Alexandra II.* - elegantní, vzdělaný *Nikolaj*, který byl vychováván k převzetí moci, nečekaně zemřel na následky zranění a na trůn místo něj nastoupil mladší *Saša*, obrovitý "*neotesanec*", který - považte! - netančil a nemluvil plyně francouzsky!

Tak... a jen abychom neztratili přehled, doplňme, že tento *Alexandr III.* byl tedy nevlastním bratrem *Przewalského* a strýcem *Stalina*.

Říká se o něm, že to byl milující manžel, nicméně to nebylo na závadu tomu, aby si také nějaké ty levobočky nepořídil. Jistá dvorní dáma mu dala hned tři. Po čase ji však provdali a spolu s dětmi a královským zaopatřením poslali na venkov, aby tam v klidu vychovávala carské potomstvo...

Nejstarší z těchto potomků – *Alexandr Uljanov* – se moc nevydařil, protože spolu se skupinou dalších anarchistů zosnoval na otce atentát. Nepovedlo se, všichni byli zatčeni a odsouzeni k smrti. Matka se ze všech sil snažila syna zachránit, ten ale carovi (*při tajné návštěvě vězení*) do očí řekl, že jestli ho propustí, tak tátu stejně při první příležitosti zastřelí. A tak skončil na popravišti.

Alexandrův mladší brácha *Vladimír* šel na věc úplně jinak... Jestli jste to nepostřehli, jmenoval se *Vladimír Uljanov*, a když se po nějakých dvaceti letech vracel z emigrace do Ruska v zapečetěném vlaku, se spoustou dolarů a partou na Západě vycvičených profesionálních „*revolucionářů*“, to už si říkal – *Lenin*. V té době už byl jeho otec *Alexandr III.* v Pánu a na jeho místě fungoval jeho syn – náš známý *Nikolaj II.*

A my si v tom zas udělejme pořádek: *Lenin* a *car Nikolaj II.* byli nevlastní bratři a *Stalin* jejich bratranec, prabratranec... Nebo tak něco. Zkratka všichni tři měli společného dědečka – *Alexandra II.*

Car Nikolaj II. Stalin a Lenin

A teď už je myslím nad slunce jasnější, proč *Stalin* projevil tolik umu, aby carskou rodinu zachránil. A také už víme, proč občas opouštěl *Moskvu* a pokud možno tajně putoval do nějakých sto kilometrů vzdáleného města *Serpuchov*. V předchozí části už totiž zaznělo, že tam měl bratrance – dobře ukrytého a pod cizím jménem žijícího *Nikolaje Romanova*. Ty cesty se Sovětskému svazu vyplatily. Stalin totiž od Nikolaje zřejmě získal kódy umožňující přístup k pohádkovému bohatství Romanovců, a tak z jeho části se podařilo zemi připravit na blížící se válku.

Lenin o všem jistě věděl. Jeho vztah k příbuznému však byl z pochopitelných důvodů daleko chladnější, vždyť díky málem zabitému otci přišel o staršího bratra.

No a kdo nám tu ještě zbývá?

Jasně! Kampak se nám jenom poděl *carevič Alexej Nikolajevič*?

Slyšeli jsme, že *Stalin* se mu postaral o novou identitu (v tom se přece bezvadně vyznal, ne nadarmo měl skvělé vzdělání carského rozvědčíka), a protože Alexej byl stejně intelektově výjimečný, jako ostatní Romanovci kolem (měl fenomenální paměť a mimořádné matematické schopnosti, ovládal několik jazyků, byl vynikajícím diplomatem), zcela po zásluze časem dospěl do nejvyšších míst ve vládě SSSR a stal se jednou z nejvýraznějších postav historie Sovětského svazu. Ti starší určitě znají jméno „železného premiéra“ *Alexeje Nikolajeviče Kosygina* (1904 – 1980).

Pokud by snad někdo měl pochybnosti, pak je tu ještě pár fotografií. A uznejte sami: zářivě modré oči Romanovců, nepřehlédnutelný „nosík“ *babičky carevny Marie Fjodorovny*...

Asi se ptáte – je to pravda, není to pravda?...

Neřeknu vám ani tak, ani tak. Postupně se otevírají po dlouhá desetiletí uzavřené archívy a čím dál víc neochvějných jistot, ze kterých nás ve škole zkoušeli, přestává být neochvějnými, ba chvějí se přímo v základech.

Jedna věc tu je však naprosto zřejmá: Nikdo k vládě nepřichází náhodou, ale je zřejmě kýmisi v pozadí dávno předem vytypován a nenápadně připravován a směřován, aby ti, kdo řídí tento svět, odpovídali původem, rasou,... Nebo čím vlastně?

Zdroje:

<http://www.kramola.info/vesti/protivostojanie/intervju-vladimira-sychjova-po-delu-romanovyh>

[https://www.youtube.com/watch?v=gV68Ka-](https://www.youtube.com/watch?v=gV68Ka-Jprc&list=UUudFg4chX6KarFGjVF17CA&index=5)

[Jprc&list=UUudFg4chX6KarFGjVF17CA&index=5](https://www.youtube.com/watch?v=gV68Ka-Jprc&list=UUudFg4chX6KarFGjVF17CA&index=5)

<http://www.yourepeat.com/watch/?v=Q73AdDuxoyM>

И. Н. Панарин: Первая мировая информационная война. Развал СССР

<http://kara-dag.info/bastard-iosif-stalin>

[https://www.youtube.com/watch?v=gV68Ka-](https://www.youtube.com/watch?v=gV68Ka-Jprc&list=UUudFg4chX6KarFGjVF17CA&index=5)

[Jprc&list=UUudFg4chX6KarFGjVF17CA&index=5](https://www.youtube.com/watch?v=gV68Ka-Jprc&list=UUudFg4chX6KarFGjVF17CA&index=5)

<http://www.yourepeat.com/watch/?v=Q73AdDuxoyM>

<http://voprosik.net/konspirologiya-o-staline/>

<http://www.chitalnya.ru/work/81522/>